

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทน โดยใช้เทคนิคช่วยจำ
ร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม

DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT IN VOCABULARY AND RETENTION
USING MNEMONIC TECHNIQUE IN COMBINATION WITH THE VOCABULARY BOOK
“14 DAYS TO BE GOOD IN CHINESE” FOR GRADE 7 STUDENTS
AT MATTHAYOM WAT NONGKHAEM SCHOOL

กัลยกร โพธิกาญจนวัตร² และ วุฒิพงษ์ ประพันธ์มิตร

Kanyakorn Pothikanchanavat² and Wuttipong Prapantamit

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University

Email: Kanyakorn.pot@ku.th²

Received 12 August 2024; Revised 7 November 2024; Accepted 13 November 2024.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทน โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 6 ห้องเรียน ทั้งหมด 240 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) สมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนก่อนและหลังใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” 3) แบบทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนหลังใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t-test (dependent)

ผลวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนหลังใช้สมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” สูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีน ของผู้เรียนที่ได้ทั้งระยะเวลา 2 สัปดาห์ (14 วัน) หลังใช้คำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” สูงกว่าหลังใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ระดับ 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ที่ระดับ 0.57

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์; ความคงทน; เทคนิคช่วยจำ; สมุดคำศัพท์; ภาษาจีน

Abstract

This research aims to improve Chinese vocabulary learning achievement and retention by using mnemonic techniques combined with the vocabulary book “14 Days to be good in Chinese”. For 6 classrooms of grade 7 students consists of 240 in the first semester of the 2024 academic year at Matthayom Wat NongKhaem School. The research tools include: 1) The vocabulary book “14 Days to be good in Chinese” 2) pre-test and post-test of Vocabulary 3) Retention test of vocabulary after using the mnemonic techniques and the vocabulary booklet and 4) A satisfaction survey regarding the development of learning achievement in vocabulary and retention using mnemonic techniques in combination with the vocabulary book. The researcher conducted a quantitative analysis using mean, standard deviation, and t-test dependent

The findings are as follows: 1) The students' vocabulary learning achievement after using the vocabulary book “14 Days to be good in Chinese” was significantly higher than before, with statistical significance at the .05 level. 2) The students' retention of Chinese vocabulary, measured after a 2 week period (14 days) of using the vocabulary book “14 Days to be good in Chinese”, was significantly higher than after, with statistical significance at the .05 level and 3) The students' satisfaction with the development of vocabulary learning achievement and retention using the mnemonic techniques combined with the vocabulary book “14 Days to be good in Chinese” was at a good level, with a mean score ($\bar{x}$) of 4.23 and a standard deviation (S.D.) of 0.57.

Keywords: Vocabulary Achievement; Retention; Mnemonic; Vocabulary book; Chinese

บทนำ

นับตั้งแต่ประเทศไทยกับประเทศจีนสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 เป็นต้นมา รัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของภาษาจีนในสังคมไทยมาโดยตลอดได้อนุญาตให้เริ่มเปิดสอนภาษาจีนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 จนกระทั่งปี พ.ศ. 2535 ในช่วงรัฐบาลของนายอานันท์ ปันยารชุน ได้ประกาศให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนได้ทุกระดับชั้นการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2559: 2) ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้มีการจัดตั้งสถาบันขงจื่อ (孔子学院) แห่งแรก ในประเทศไทยที่เป็นผลจากนโยบายภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ต้องการส่งเสริมความสัมพันธ์และ ความร่วมมือในเชิงลึกกับสาธารณรัฐประชาชนจีนในทุกมิติ รวมถึงความสนใจของผู้เรียนชาวไทยที่ต้องการเรียนรู้ด้านภาษา ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และศาสตร์ต่าง ๆ ของจีน ทั้งยังเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย (สุดาพร อิมเจริญและจุฑาทิพ คล้ายทับทิม, 2566: 136) และเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถใช้ภาษาจีนในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมจีนเพื่อเข้าถึงปรัชญา วิถีคิดและวิถีชีวิตของชาวจีน สามารถเปรียบเทียบและถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย – จีนด้วยภาษาจีนอย่างสร้างสรรค์และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาจีน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 3)

ภาษาจีนจัดเป็นภาษาต่างประเทศในจำนวนหลายภาษาที่หลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีระดับความพร้อมและจุดเน้นการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแตกต่างกันนั้น จำนวนผู้เรียนและคาบเรียนในแต่ละระดับชั้นและในแต่ละโรงเรียนก็แตกต่างกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 4) เช่นเดียวกันกับโรงเรียนมัธยมวัดหนองแขมเป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ประเภทสหศึกษา หนึ่งเดียวในเขตหนองแขม จึงเป็นหนึ่งในสถานศึกษาที่ผู้เรียนมีความหลากหลาย และเพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมสมรรถนะและทักษะในศตวรรษที่ 21 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้เทียบเคียงมาตรฐานสากล (World - class standard school) จึงมีการปรับชั่วโมงให้มีรายวิชาเพิ่มเติมในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นให้มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน ภาษาเกาหลี และภาษาญี่ปุ่น) เพิ่มขึ้น 0.5 หน่วยกิต ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนเป็นเวลา 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์จัดการเรียนการสอนภาษาจีนในทุกระดับชั้น

จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม ในรายวิชาภาษาจีนที่มีการจัดการเรียนการสอนเป็นระยะเวลา 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ในหลายภาคการศึกษาที่ผ่านมา ครูผู้สอนพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาจีนไม่ดีเท่าที่ควร ผู้เรียนกว่าร้อยละ 50 ไม่สามารถจดจำคำศัพท์ภาษาจีนได้เมื่อระยะเวลาผ่านไปในระยะหนึ่ง ด้วยหลักสูตรสถานศึกษากำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้แก่ห้องเรียนปกติ ระยะเวลาเพียง 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์เท่านั้น ดังนั้นผู้เรียนจึงได้เรียนภาษาจีนอย่างไม่ต่อเนื่องส่งผลให้เกิดปัญหาด้านความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้เรียนไม่สามารถนำคำศัพท์ที่เรียนรู้ไปใช้สื่อความหมายได้ แม้ว่าในหนึ่งภาคการศึกษานั้นผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ในจำนวนที่ไม่มาก แต่ด้วยผู้เรียนขาดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องจึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ของผู้เรียน

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี รูปแบบการสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ด้านคำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพนั้นมีหลายทฤษฎีที่สอดคล้อง แต่เนื่องด้วยผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม มีข้อจำกัดในการเรียนภาษาจีนที่ได้เรียนเพียง 1 คาบต่อสัปดาห์ ผู้วิจัยจึงพบว่า เทคนิคการจำ (Mnemonics) เป็นเทคนิคที่เหมาะสมต่อผู้เรียน เนื่องจากเป็นเทคนิคที่การจัดกระทำต่อข้อมูลที่ต้องการจำอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเก็บรักษาไว้อย่างเป็นระบบ ง่ายต่อการจำ และการระลึกออกมาใช้ช่วยทำให้สามารถจัดระบบในการจดจำและจำเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น เช่นเดียวกันกับนักวิจัยหลายท่านที่พบว่า การใช้เทคนิคช่วยจำ (Mnemonics) มาช่วยในการเรียนการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะระลึก (Recall) สิ่งที่เรียนรู้แต่ละบทได้ดีกว่าท่องซ้ำ ๆ โดยไม่มีความหมาย (ศุภพงษ์ เนียมเที่ยงและคณะ, 2559: 163) โดยเทคนิคช่วยจำเป็นสิ่งที่มียุทธวิธีในการจัดการเรียนการสอนอย่างมาก ยิ่งการทำงานของสมองที่คิดละเอียดหรือเป็นขบวนการจะช่วยให้จำศัพท์มาก การจินตนาการ การเชื่อมโยง และการจัดวางตำแหน่งการคิดจินตนาการนั้นช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ การเชื่อมโยงก็จะทำให้การจำ มีประสิทธิภาพ (ธีรวิภา ปลายตะเพียนทอง, 2562: 19)

จากสภาพการณ์ดังกล่าวเพื่อให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต เข้าใจตนเอง ผู้อื่น รวมถึงความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสาร ศึกษาต่อเพื่อการประกอบอาชีพตนเองในอนาคต เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาในปัจจุบันมีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารและการเรียนรู้ ผู้เรียนจึงควรมีการฝึกฝนทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถจดจำคำศัพท์ภาษาจีนได้จนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ด้านคำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น โดยจะใช้

เทคนิคช่วยจำมาประยุกต์ใช้ร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขมได้ดียิ่งขึ้น โดยจะนำสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นระยะเวลา 14 วัน เพื่อให้ผู้เรียนฝึกเชื่อมโยงคำศัพท์และชีวิตประจำวันเปลี่ยนให้คำศัพท์กลายเป็นความคงทนในความทรงจำระยะยาว ซึ่งความคงทนในการจำคำศัพท์ตามแนวคิดของ Nunnally (1959) กล่าวว่า เป็นความสามารถที่ผู้เรียนสะสมจากความรู้ที่ได้รับหรือประสบการณ์ที่สั่งสมมาทั้งทางตรงและทางอ้อม แล้วสามารถจดจำหรือระลึกถึงได้หลังจากที่ได้ทิ้งระยะเวลาไปแล้วช่วงหนึ่งโดยระยะเวลาที่เหมาะสมในการวัดความคงทนที่เหมาะสมคือ การวัดผลเมื่อเวลาผ่านไปแล้วจำนวน 2 สัปดาห์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนก่อนและหลังใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน”
2. เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขมหลังใช้ในทันทีและระยะเวลาผ่านไป 2 สัปดาห์หลังใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน”
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน”

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทน โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขมผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ความจำมีอยู่เป็นเพียงระบบเดียวที่อยู่ในร่างกายเหมือนกับหัวใจหรือตับ แต่ความจำมีอยู่ในหลายระบบด้วยกัน ซึ่งในระหว่างระบบต่าง ๆ นี้จะเก็บสะสมข้อมูล ตั้งแต่ข้อมูลที่เกิดขึ้นภายในสิ่งแวดล้อมที่จนถึงข้อมูลที่เก็บไว้ได้ในความทรงจำตลอดชีวิตและมีความสามารถในการจัดเก็บในระบบย่อยระยะสั้นจนถึงระบบจัดเก็บในระยะยาว (Baddley, 1998: 3) ซึ่งเทคนิคช่วยจำเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้อย่างเป็นระบบถือเป็นเทคนิคการสอนที่สามารถใช้ในการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ และยังสามารถทำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้และจดจำคำศัพท์ได้อย่างเป็นระบบ จดจำได้นานและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จากแนวคิดของ Congos (2006) ได้แบ่งเทคนิคช่วยจำไว้ 9 ชนิดประกอบด้วย 1) การใช้ดนตรีหรือเพลงในการช่วยจำ 2) การใช้ชื่อในการช่วยจำ 3) การใช้ประโยคหรือคำในการช่วยจำ 4) การใช้โมเดลในการช่วยจำ 5) การใช้บทกลอนหรือบทกวีในการช่วยจำ 6) การใช้การจดบันทึกโน้ตย่อในการช่วยจำ 7) การใช้รูปภาพในการช่วยจำ 8) การใช้การเชื่อมโยงในการช่วยจำ และ 9) การใช้การสะกดคำในการช่วยจำ

สมุดคำศัพท์เป็นหนึ่งในกิจกรรมที่มีกระบวนการที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ทักษะด้านต่าง ๆ เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนรู้จากการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง (Learning by doing) ที่สัมพันธ์กับเนื้อหาทางภาษาโดยธรรมชาติ ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ทางคำศัพท์ ไวยากรณ์และความรู้ด้านอื่น ๆ มาฝึกฝนในระหว่างขั้นตอน การปฏิบัติงาน (Process) จนสำเร็จออกมาเป็นสมุดภาพคำศัพท์ (end product) (ธีรวิภา ปลายะเพียรทอง, 2562:

22) เช่นเดียวกับ Kandel E.R. (2007) ที่มองว่า การนำภาพเสมือนจริง หรือภาพจริงมาใช้ประกอบ การเรียนรู้ คำศัพท์ บทอ่าน บทสนทนา แบบฝึกหัด และทุก ๆ ส่วนของบทเรียนที่ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้แนวคิดนี้ การเห็นภาพซ้ำ ๆ อย่างเป็นหมวดหมู่ ทำให้ผู้เรียนที่มองภาพเกิดการรับรู้ภาพ ความหมายจากภาพ กลายเป็นคำศัพท์ และเข้าสู่การจำคำศัพท์เป็นภาพ อีกทั้งการจำภาพแบบหมวดหมู่ ภาพเปรียบเทียบ ภาพให้รายละเอียดยังสามารถให้ความหมายเพิ่มเติมของคำศัพท์และบริบทของคำศัพท์โดยรอบในภาพจำนั้น ๆ มากกว่าการท่องศัพท์ทั่วไป

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า แม้ว่าการวิจัยในประเทศไทยมีการวิจัยบ้างแล้ว ในประเด็นนี้แต่เป็นในส่วนของจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ซึ่งผู้วิจัยพบว่ยังไม่มีการวิจัยใด ที่ทำการศึกษาและวิเคราะห์ในผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนที่นำเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ผู้วิจัยจึงสนใจนำสมุดคำศัพท์ร่วมกับเทคนิคช่วยจำมาพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทน เพื่อให้ผู้เรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนภาษาจีนจำนวน 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์สามารถเรียนรู้ภาษาจีนได้อย่างมีความสุข สามารถนำคำศัพท์หรือความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองนำไปประยุกต์ใช้หรือต่อยอดต่อไปในรายวิชาภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้นพร้อมทั้งสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของครูผู้สอนหรือผู้ที่สนใจต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

เป็นผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 6 ห้องเรียน ทั้งหมด 240 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากการที่ผู้เรียนอยู่ห้องเรียนที่ได้เรียนรายวิชา จ 21201 ภาษาจีนเพิ่มเติม 1 จำนวน 0.5 หน่วยกิต เป็นเวลา 1 คาบต่อสัปดาห์เท่ากัน โดยเนื้อหาในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คือ บทที่ 1 - 5 ในหนังสือเรียน 天天汉语 1 (ภาษาจีนวันละนิด) เล่ม 1

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน”

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ 1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ 2) ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีนหลังใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” และ 3) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน”

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) สมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน”
- 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนก่อนและหลังใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน”
- 3) แบบทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนหลังใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน”
- 4) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน”

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยเลือกกลุ่มเป้าหมายที่นำมาทำการวิจัย ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งเป็นผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวน 240 คน ที่เป็นห้องเรียนทั่วไปที่มีเรียนภาษาจีนเป็นเวลา 1 คาบต่อสัปดาห์

2) ผู้เรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ก่อนนำสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ไปทดลองใช้ (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ และตรวจบันทึกคะแนน

3) ผู้วิจัยนำสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้ผู้เรียนไปทดลองใช้ดำเนินการด้วยตนเองเป็นระยะเวลา 14 วัน

4) ผู้เรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์หลังนำสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ไปทดลองใช้ (Post-test) กับผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ชุดเดียวกันกับก่อนนำสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ไปทดลองใช้

5) ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

6) ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ โดยเว้นระยะเวลาหลังสิ้นสุดการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์หลังนำสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ไปทดลองใช้

7) เก็บรวบรวมข้อมูลและนำผลทดสอบก่อน-หลังใช้สมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ผลทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์และผลของการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” มาวิเคราะห์หาข้อมูลโดยใช้หลักการตามสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนโดยใช้ t-test dependent และวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนโดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายคะแนนตามเกณฑ์ทั้ง 5 ระดับของบุญชม ศรีสะอาด (2545: 103)

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนก่อนและหลังใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม โดยนำคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังศึกษามาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test (One sample) ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขมหลังเรียน ($\bar{x}$ = 12.41, S.D. = 3.67) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x}$ = 8.95, S.D. = 3.69) การทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนใช้และหลังใช้พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ หลังใช้สูงกว่าก่อนใช้อยู่ที่ 3.46 คะแนน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 1 แสดงผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนก่อนและหลังใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม

	N	$\bar{x}$	S.D.	t	df
ก่อนใช้	240	8.95	3.688385026	28.25047518	239
หลังใช้	240	12.4125	3.666061983		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขมที่ทั้งระยะเวลา 2 สัปดาห์ (14 วัน) หลังใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” โดยนำคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังใช้ในทันทีและหลังใช้ที่ทั้งระยะเวลาไป 2 สัปดาห์มาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test (One sample) ผลปรากฏว่าผลการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของผู้เรียนที่ทั้งระยะเวลา 2 สัปดาห์ (14 วัน) หลังใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม ($\bar{x} = 14.07$, S.D. = 3.34) สูงกว่าหลังใช้ในทันที ($\bar{x} = 12.41$, S.D. = 3.67) การทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนใช้และหลังใช้ไป 14 วันพบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังใช้สูงกว่าก่อนใช้อยู่ที่ 1.66 คะแนน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 แสดงผลการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขมที่ได้ทั้งระยะเวลา 2 สัปดาห์ (14 วัน) หลังใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน”

	N	$\bar{x}$	S.D.	t	df
หลังใช้	240	12.4125	3.666061983	14.2211180094997	239
ทั้งระยะเวลาหลังใช้ไป 2 สัปดาห์	240	14.07083333	3.337247528		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขมที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทน โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ในภาพรวมทั้งหมดผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจใน ด้านต่าง ๆ พบว่า ด้านเนื้อหาของสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” มีระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.57) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” มีระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.71) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ 3 ที่กำหนดไว้ว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” อยู่ในระดับดี โดยแบ่งหัวข้อการประเมินเป็น 2 ส่วน มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 สรุปผลการประเมินความพึงพอใจทั้ง 2 ด้านของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขมที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทน โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน”

ด้านที่	หัวข้อการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านเนื้อหาของสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน”	4.22	0.57	มาก
2	ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน”	4.24	0.71	มาก
รวมเฉลี่ย		4.23	0.57	มาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขมสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนหลังได้ใช้สมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ร่วมกับเทคนิคช่วยจำของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขมสูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 จากผลการทดลองดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ร่วมกับเทคนิคช่วยจำนั้นสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขมที่เรียนภาษาจีนเพียงสัปดาห์ละ 1 คาบเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องด้วยสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ผู้วิจัยออกแบบให้มีสีสันสวยงามและประยุกต์นำรูปแบบเทคนิคช่วยจำของ Congos (2006) มาใช้จัดรูปแบบการเรียนรู้ในสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ด้วยผู้วิจัยตระหนักว่านอกจากความสวยงามที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนแล้ว ผู้เรียนยังควรต้องเรียนรู้อย่างเป็นแบบแผนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความจำด้านคำศัพท์ เนื่องจากคำศัพท์จัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอย่างหนึ่ง เพราะภาษาทุกภาษาล้วนใช้การสื่อสาร และการสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ เมื่อผู้เรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งทักษะเหล่านี้จำเป็นต้องผ่านการรู้คำศัพท์จนผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ที่เรียนรู้ไปสร้างเป็นกลุ่มคำที่ใหญ่ขึ้นจนเกิดเป็นทักษะในการสื่อสาร สอดคล้องกับ สุพัตรา วชิระเจริญวงศ์ (2561) ที่กล่าวว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญ เป็นพื้นฐานในการสร้าง ความเข้าใจต่อการเรียนภาษาทุกทักษะ การรู้ความหมายของคำศัพท์ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านและรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ดียิ่งขึ้นและเป็นสิ่งหนึ่งที่บ่งชี้ถึงความสามารถและพัฒนาการทางภาษาในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุจิรา เต็งเลี้ยง และกิตติศักดิ์ ลักษณะ (2563) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สมุดคำศัพท์เป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีมากขึ้น การใช้สมุดคำศัพท์ที่มีรูปภาพเป็นส่วนประกอบจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ เกิดการเชื่อมโยงระหว่างรูปภาพและความหมายของคำทำให้เกิดความจำและเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย โดยผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้สมุดคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ อีร์วรา ปลาตะเพียนทองและภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูน (2563) ที่กล่าวว่า การเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคำศัพท์ของตนเองต้องใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ เนื่องจากสมุดภาพช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดใหม่ที่สามารถเชื่อมโยงเข้ากับความรู้เดิม เสริมสร้าง ความเข้าใจ กล้าแสดงออก และมีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งผล

วิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม ที่ได้ทิ้งระยะเวลา 2 สัปดาห์ (14 วัน) หลังใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” พบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังใช้สูงกว่าก่อนใช้อยู่ที่ 1.66 คะแนน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 จึงสามารถสรุปได้ว่า การใช้สมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ร่วมกับเทคนิคช่วยจำสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ที่ดีแล้วยังส่งผลให้ความคงทนด้านคำศัพท์ของผู้เรียนหลังผ่านระยะเวลาไป 2 สัปดาห์ (14 วัน) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเม็งเหมิงหลี่ (2564) ที่กล่าวว่า บทเรียนในหนังสือภาษาจีนมีสีสันสดใส น่ารัก น่าเรียนรู้ และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนอาจทำให้ผลวัดความคงทนในการจำทั้ง 2 รอบมีผลไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของลัดดาวัลย์ กิลาโส (2561) กล่าวว่า การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างจากการปกติถือเป็นสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม ผู้เรียนสามารถทบทวนเนื้อหาการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถกระตุ้นความสนใจสร้างความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ทำให้ความคงทนในการจำเพิ่มขึ้น

3. ผลของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม ที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทน โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” พบว่า ในภาพรวมผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ ดี ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.57) ซึ่งใน 3 ลำดับแรกที่คุณเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ 1) ผู้เรียนมีความเห็นว่าเทคนิคช่วยจำกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ช่วยให้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนได้ดีขึ้น 2) คำศัพท์ในสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และ 3) สมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” บอกถึงจุดประสงค์ในการเรียนรู้ อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิติวัฒน์ ตันตินุกุลชัย และคณะ พบว่า จากการใช้แบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อ ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติอยู่ในระดับดีมาก ผู้เรียนเห็นว่าการเรียงลำดับเนื้อหา ความยากง่ายมีความเหมาะสม นำไปใช้ได้จริงเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ปวีริศา ดำรงจิตสงวนและชิดชไม วิสตุกุล (2566) ที่ผู้เรียนรู้สึกสนุกและชื่นชอบต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนภาษาจีนมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทน โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขมที่เรียนภาษาจีน 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ นั้นมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์หลังใช้สูงกว่าก่อนใช้ ทั้งความคงทนของคำศัพท์หลังทิ้งระยะเวลาไป 2 สัปดาห์ยังสูงกว่าหลังใช้ในทันที รวมถึงผู้เรียนมีความพึงพอใจจากการใช้สมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ร่วมกับเทคนิคช่วยจำในระดับมากด้วยสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” มีรูปแบบสีสัน ที่สวยงามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เมื่อร่วมกับเทคนิคช่วยจำ ทำให้ผู้เรียนเกิดการจำคำศัพท์อย่างเป็นระบบสามารถจำและนำคำศัพท์ไปใช้ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” เหมาะสมกับบริบทโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนระยะเวลา 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ และมีความพร้อมในเทคโนโลยีระดับหนึ่งเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” ผ่านรูปแบบสีสันที่สวยงาม ตลอดจนครูผู้สอนควรชี้แจงกิจกรรมต่าง ๆ ของแต่ละวันในสมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้กับสมุดคำศัพท์

“14 วันพิชิตภาษาจีน” ได้อย่างเต็มที่ และควรชี้แจงให้ผู้เรียนเห็นถึงความสำคัญของคำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์ ทั้งนี้ระหว่างที่ผู้เรียนทดลองใช้ สมุดคำศัพท์ “14 วันพิชิตภาษาจีน” อยู่ นั้น หากครูผู้สอนมีการสอนและทบทวนคำศัพท์ควบคู่ไปพร้อมกัน อาจทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการทดลองด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์เป็นระยะเวลา 1 ภาคเรียน เพื่อทราบว่า หากผู้เรียนมีระยะเวลาในการใช้สมุดคำศัพท์เป็นระยะเวลาที่ยาวนานมากยิ่งขึ้น ผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์และความคงทนของผู้เรียนนั้น จะมีความแตกต่างจากระยะเวลาเพียง 14 วันมาน้อยเพียงใด และควรสำรวจรูปแบบความต้องการต่าง ๆ ในการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียนที่เรียนภาษาจีน 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ เพื่อตอบสนองและพัฒนา รูปแบบในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนในอนาคต

References

- Alan Baddeley. (1997). Human Memory: Theory and Practice. Revised Edition. Psychology Press, UK. Retrieved from <https://books.google.co.th/>
- Congos, D. (2006). 9 Types of Mnemonics for Better Memory. University of Central Florida. Retrieved from <https://www.learningassistance.com/2006/january/mnemonics.html>
- Damrongjitsanguan, P, and Visuttakul, C. (2023). The Development of Chinese Vocabulary Ability Using Mnemonics Technique with Learning Application of Grade 5 Students. *Chinese Language and Culture Journal*, 10(1), 257–270. Retrieved from <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/clcjn/article/view/261554>
- Imcharoen, S., & Klaitabtim, J. . (2023). Cultural Diplomacy of China towards Thailand through the Confucius Institutes. *Connexion: Journal of Humanities and Social Sciences*, 12(2), 135–151. Retrieved from <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/MFUconnexion>
- Kandel Eric R. (2007). In Search of Memory: The Emergence of a New Science of Mind. Norton paperback. The United States of America. Retrieved from [https://books.google.co.th/books?id=PFnRwWXzypgC&lpg=PR11&dq=Kandel%20E.R.%20\(2007\)&lr&hl=th&pg=PA4#v=onepage&q=Kandel%20E.R.%20\(2007\)&f=false](https://books.google.co.th/books?id=PFnRwWXzypgC&lpg=PR11&dq=Kandel%20E.R.%20(2007)&lr&hl=th&pg=PA4#v=onepage&q=Kandel%20E.R.%20(2007)&f=false)
- Kilaso, L. (2018). The Effects of Using Flash Program Animation Cartoon to Develop English Words Spelling Ability and English Vocabulary Retention of PrathomSuksa IV Students at Rattanakosin Sompoch (Ratchathan Upatham) School in Bangkok Metropolis. Ed.M., Sukhothai Thammathirat Open University. Retrieved from <https://ir.stou.ac.th/handle/123456789/11070>
- Meng Meng Li. (2021). Development of Interactive E-book Model with Augmented Reality Using The Gamification to Enhance Memory Retention in Chinese Vocabulary for Primary School Students. Ed.D., Srinakharinwirot University. Retrieved from <http://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/1619>

- Ministry of Education. (2008). Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008). Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, Office of the Basic Education Commission. Bangkok.
- Niamthiang, S, Singlop, S, Panprueksa, K, Sirisawat, C and Mekiyanon, M. (2016). Effect of 7E Inquiry Learning Cycle Activities and Mnemonics on Endocrine System for Mattayomsuksa 5 Students. *Journal of Education Naresuan University*, 18(2), 161-170. Retrieved from https://so06.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/61073/50321
- Office of the Education Council. (2016). Research report to develop Chinese language teaching in Thailand at the secondary school. Ministry of Education. Retrieved from http://thesis.swu.ac.th/swuebook/A410805_V2.pdf
- Platapiantong, T. and Thienpermpool, P. . (2020). The Development of Vocabulary Learning Achievement and Retention Using Mnemonics and Vocabulary Picture Books For Grade 6 Students of Anuban Nakhon Pathom School. *Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social Sciences*, 3(3), 533–547. Retrieved from https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jmhs1_s/article/view/244131
- Tantiyanukulchai, T., Onamornrat, R. and Wongsan, W. (2022). A Development of Japanese Vocabulary Memorization Skills by Using Mnemonic Technique Image as Media Model of the Secondary Year 4 Students, Dechapattanayanukul School. *The Journal of Pacific Institute of Management Science Humanities and Social Sciences*, 8(3), 525-534. Retrieved from <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pacific/article/view/260631>
- Tengchieng, R. and Laksana, K. (2020). The Effect of Using Vocabulary Notebook for Improving English Vocabulary Knowledge of Grade 7 Students at Srinakharinwirot University Demonstration School (Prasarnmit). *The National Conference on Education for Learning Development 2020*, 467-479. Retrieved from www.conference.ssru.ac.th/edu2020
- Wachiraharoenwong, S. (2018). The use of mixed strategies to improve English vocabulary skills. *Journal Social Sciences, Humanities, and Arts*, 38(3), 35-46. DOI: <https://doi.org/10.14456/sujthai.2018.24>

